

Indenrigs- og Sundhedsministeriet

Dato: 15. marts 2007
Kontor: Sundhedspolitisk kt.
J.nr.: 2007-1660-60
Sagsbeh.: MLK
Fil-navn: svarspm1

Besvarelse af spørgsmål nr. 1 (ad L113), som Sundhedsudvalget har stillet til indenrigs- og sundhedsministeren den 27. februar 2007

Spørgsmål 1:

"Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 20. februar 2007 fra Landsforeningen for bøsser og lesbiske, jf. L 113 - bilag 1."

Svar:

I henvendelsen til Sundhedsudvalget anfører Landsforeningen for bøsser og lesbiske, at foreningen finder L 113 diskriminerende. Dette begrundes med, at der også blandt lesbiske kvinder findes personer, der er infertile, men at disse kvinder frasorteres på de offentlige fertilitetsklinikker. Dette opfattes af Landsforeningen som et berufsverbot for lægerne. Endvidere finder foreningen, at fertilitetsbehandling i det offentlige sundhedsvæsen ved en eventuel vedtagelse af L 113 ville blive et privilegium for heteroseksuelle.

Jeg er ikke enig med Landsforeningen i denne udlægning af L 113.

I debatten om enlige kvinders og lesbiske par forhold ved kunstig befrugtning var ét element spørgsmålet om forbudet mod lægers behandling. Dette element foreslås jo netop ikke genindført.

Lovforslaget søger heller ikke at gennemføre et bestemt familiebegreb, men overlader dette til det enkelte menneskes valg, og forslaget indeholder derfor ingen aspekter, der er begrundet i ønsket om at forbyde visse familiemønstre.

Lovforslaget har relation til serviceniveauet. Forslaget fastlægger, hvilke behandlingstilbud der skal være i offentligt regi, og hvilke behandlingstilbud der skal foregå i privat regi. Samfundsmæssigt har vi nemlig en klar forpligtelse til løbende at overveje prioriteringer i det offentlige sygehusvæsen.

Dette kan på ingen måde karakteriseres som "berufsverbot", idet de læger, der er ansat i det offentlige sygehusvæsen, generelt er underkastet de prioriteringer, der fastlægges for sygehusvæsenet.